

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [hu](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Swipe to change

maghiară

Cereri cu valoare redusă

Ungaria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, există o astfel de procedură (procedura pentru „cereri cu valoare redusă”), prevăzută prin Legea nr. III din 1952 privind Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura pentru cererile cu valoare redusă este disponibilă în cadrul acțiunilor judiciare intentate ca urmare a unei declarații de opoziție împotriva unei somații de plată, emise exclusiv pentru executarea unor plăți de fonduri cu o valoare care nu depășește 1 milion HUF.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este aplicată de către instanțele districtuale (járásbíróság).

1.3 Formulare

Nu este prevăzut niciun formular pentru depunerea cererilor de sesizare a instanței, însă pentru procedurile referitoare la somația de plată, care sunt anterioare acestor cereri și care intră în competența notarilor de drept civil, este disponibil un formular pe site-ul internet al Camerei Notarilor Publici din Ungaria și în birourile notariale.

1.4 Asistență

Este prevăzută acordarea de asistență. Persoanele fizice ale căror venituri și situație financiară nu le permit să suporte cheltuielile de judecată vor fi, la cererea lor, scutite integral sau parțial de la plata acestor cheltuieli, pentru a le ajuta să își exercite drepturile. În temeiul Legii privind taxele, părțile pot avea, de asemenea, dreptul la concesiile în ceea ce privește cheltuielile de judecată (exonerare de la plata cheltuielilor de judecată sau dreptul de a le amâna), iar persoanele lipsite de resurse materiale au, de asemenea, dreptul de a beneficia de un consilier juridic sau un avocat pledant, în conformitate cu dispozițiile Legii privind asistența judiciară, dacă este necesar, în vederea exercitării efective a drepturilor acestora.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cadrul procedurilor inițiate ca urmare a unei declarații de opoziție la o somație de plată, instanța comunică părâtului faptele și probele prezentate de reclamant în termenul stabilit în citația pentru înfățișare. Partea poate depune probe cel târziu până în prima zi a înfățișării. Prin derogare de la această regulă, partea poate furniza dovezi în orice moment în cursul procedurii judiciare în cazul în care partea adversă acceptă acest lucru sau în cazul în care partea invocă fapte sau dovezi, decizii judecătorești definitive sau alte decizii administrative în expunerea dovezilor sale despre care, din motive care nu sunt imputabile părții respective, acesta sau aceasta a aflat după termenul standard stabilit pentru furnizarea de probe, sau despre care acesta sau aceasta a fost informat după depășirea termenului-limită, din motive care nu îi sunt imputabile, precum și dacă partea oferă dovezi suficiente pentru a susține această cerere.

Dacă sunt aduse modificări cererii sau este prezentată o cerere reconvențională, partea poate furniza dovezi relevante atunci când sunt făcute modificările /se depune cererea reconvențională, în timp ce în cazul declarațiilor de opoziție la cererile de compensare, probele cu privire la cererea de compensare pot fi furnizate în același timp cu depunerea declarației de opoziție. Instanța trebuie să respingă orice probă furnizată prin încălcarea acestor dispoziții. Normele generale cu privire la probe se aplică în toate celelalte privințe.

1.6 Procedura scrisă

De asemenea, instanța desfășoară o audiere.

1.7 Conținutul hotărârii

Conținutul hotărârilor este reglementat prin normele general aplicabile, cu condiția ca părților să li se furnizeze informații după partea dispozitivă a hotărârii cu privire la elementele care trebuie incluse în cererea de recurs și cu privire la consecințele juridice ale omisiunii acelor elemente.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În general, se aplică principiul că partea perdantă plătește.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Posibilitatea de a face recurs este limitată în mai multe privințe, dintre care cea mai importantă limitare este că recursurile pot fi depuse numai ca urmare a unei încălcări grave a normelor de procedură în primă instanță sau a aplicării incorecte a legislației care oferă elementele de bază pentru judecarea fondului cauzei. Normele generale se aplică pentru depunerea recursului și pentru termenul stabilit pentru recurs, și anume recursul trebuie să fie depus la instanța care a pronunțat decizia în primă instanță, în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, iar acesta va fi judecat de către instanța regională competentă (törvényszék).

Ultima actualizare: 16/10/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.